

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Shenzen Aukey E-Business Co. Ltd

Postanowieniem z dnia 6 października 2021 r. wiceprezes Trybunału Sprawiedliwości stwierdziła niedopuszczalność odwołania i orzekła, że Electrodomésticos Taurus, S.L. pokrywa własne koszty.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo
(Hiszpania) w dniu 14 września 2021 r. – CaixaBank S.A. / X**

(Sprawa C-565/21)

(2022/C 51/22)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: CaixaBank S.A.

Druga strona postępowania kasacyjnego: X

Pytania prejudycjalne

1. Czy sprzeczne z art. 3 ust. 1, art. 4 i 5 dyrektywy 93/13/EWG⁽¹⁾ jest orzecznictwo krajowe, w którym – ze względu na istnienie przepisów szczególnych prawa krajowego dotyczących prowizji za udzielenie kredytu, przewidzianej jako zapłata za usługi związane z oceną, udzieleniem pożyczki lub kredytu hipotecznego lub zarządzaniem pożyczką lub kredytem hipotecznym, bądź za inne podobne usługi nieodłącznie związane z działalnością kredytodawcy wynikającą z udzielenia pożyczki lub kredytu, która to zapłata jest uiszczana jednorazowo i, co do zasady, w chwili zawarcia umowy – uznaje się, że warunek, w którym została przewidziana taka prowizja, reguluje istotny element umowy, ponieważ prowizja ta stanowi główną pozycję ceny, i nie może zostać uznany za nieuczciwy, jeżeli jest wyrażony prostym i zrozumiałym językiem w szerokim rozumieniu ustalonym w orzecznictwie Trybunału?
2. Czy sprzeczne z art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13/EWG jest orzecznictwo krajowe, które, w celu dokonania oceny prostego i zrozumiałego charakteru warunku dotyczącego istotnego elementu umowy pożyczki lub kredytu hipotecznego, uwzględnia takie okoliczności jak powszechna znajomość takiego warunku wśród konsumentów, obowiązkowe informacje, które instytucja finansowa musi przekazać potencjalnemu kredytobiorcy zgodnie z przepisami dotyczącymi znormalizowanych arkuszy informacyjnych, reklama instytucji bankowych, szczególna uwaga, jaką przeciętny konsument zwraca na ów warunek, ponieważ jest on elementem ceny, który należy uiścić w całości w chwili zaciągnięcia kredytu, i stanowi istotną część obciążenia finansowego, jakie konsument ponosi w związku z uzyskaniem kredytu, a także fakt, że brzmienie, umiejscowienie i struktura warunku pozwalają na dokonanie oceny tego, czy stanowi on istotny element umowy?
3. Czy sprzeczne z art. 3 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG jest orzecznictwo krajowe, zgodnie z którym warunek umowny taki jak będący przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, dotyczący prowizji za udzielenie pożyczki lub kredytu, której celem jest uiszczenie zapłaty za usługi związane z oceną, sporządzeniem i zindywidualizowanym rozpatrzeniem wniosku o pożyczkę lub kredyt (ocena możliwości przyznania kredytu, zdolności kredytowej dłużnika, stanu obciążeń nieruchomości, na której ma być ustanowiona hipoteka itd., jako przesłanki udzielenia pożyczki lub kredytu), która to prowizja jest wyraźnie określona w przepisach krajowych jako zapłata za czynności nieodłącznie związane z udzieleniem pożyczki lub kredytu, nie stwarza, na niekorzyść konsumenta i w sprzeczności z wymogiem dobrej wiary, znaczącej nierównowagi praw i obowiązków stron wynikających z umowy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29, [polskie wydanie specjalne: rozdział 15 tom 002 p. 288–293])